

Online 1

Šrejma a Rota: Nezapomenutelný večer s ostravskou operou

[Odkaz na zdroj](#), [Automatický překlad](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 18.04.2025 9:22:30, Datum importu: 18.04.2025 9:31:49, Zdroj: operajournal.cz, Autor: Václav Bečvář, Periodicita: Denně, Vydavatel: Václav Bečvář, Provozovatel: Václav Bečvář, Země: CZ, AVE: 500 Kč, GRP: 0, OTS: 17, Celková návštěvnost: 365, RU/den: 17, RU/měsíc: 203

Italský skladatel Nino Rota se nejvíce proslavil jako tvůrce filmové hudby, především k filmům Federica Felliniho a Luchina Viscontiho, nicméně v jeho bohatém odkazu najdeme také dvanáct oper.

Je velkou zásluhou **Národního divadla moravskoslezského**, že poprvé uvedl Rotu jak operního skladatele na české jeviště. S novou inscenací Il capello di paglia di Firenze anebo FLORENTSKÉHO SLAMĚNÉHO KLOBOUKU přijela ostravská opera i do Prahy v rámci přehlídky 16. ročníku Festivalu hudebního divadla.

OBLIBA „SLAMÁKU“ NA ČINOHERNÍM DIVADLE I VE FILMU

Rotova opera sice není českému divákovi příliš známá, ovšem slavná francouzská fraška Eugena Labiche a Marca Michela, podle níž vzniklo libreto, patří u nás k často uváděným činoherním titulům. Na jevištích se objevuje zejména pod názvem Slaměný klobouk aneb Helenka je ráda a do povědomí veřejnosti se výrazně zapsala také díky mimořádně povedené filmové adaptaci režiséra Oldřicha Lipského z roku 1971. V ní si měla možnost zahrát plejáda nejlepších herců tehdejší doby včetně Miloše Kopeckého, Ivy Janžurové, Květy Fialové, Pavla Landovského, Stelly Zázvorkové a dalších.

Slaměný klobouk se odehrává v Paříži v polovině 19. století a přenáší publikum do světa plného nečekaných zápletek, záměn a komických nedorozumění. Hlavní postava, ženich Fadinard, se během vlastního svatebního dne dostává do víru nepředvídatelných událostí – vše odstartuje okamžikem, kdy jeho kůň spořádá cizí slaměný klobouk. Od této chvíle se snaží zoufale najít náhradu dřív, než se incident promění v trapný skandál. Na své cestě se setkává s plejádou bizarních postav a jeho putování se mění v řetězec čím dál bláznivějších situací. Hudba N. Roty celému příběhu dodává šťavu – je hravá, vynalézavá a mistrně vystavěná. Vtipná instrumentace a svěží melodie zvýrazňují groteskní charakter dění a ukazují skladatelovu schopnost skvěle načasovat každý komediální moment. Tato opera spojuje lehkost italské buffy s moderním nádechem neoklasicismu a její nakažlivá radost ze života dělá z Florentského slaměného klobouku skutečný poklad mezi komickými operami.

OSTRAVSKÉ NASTUDOVÁNÍ

Hudební nastudování Marka Šedivého dodává ostravské produkci potřebný švih, napětí a žádoucí dynamiku. Vedle výtečně zpívajícího Sboru **Národního divadla moravskoslezského** se v inscenaci skvěle uplatňují členové operního souboru a hosté. Absolutní prvenství pražského představení si odnáší tenorista Martin Šrejma, který okouzluje dokonalým pěvecko-hereckým portrétem pana Fadinarda. V roli, z níž téměř nesejde z jeviště, fascinuje skvělou italskou dikcí a vytříbenou interpretací zpívaného textu. Výborně si vede jak v bleskových parlando pasážích, tak i ve zpěvných melodických obloucích, kterým propůjčuje nádherně klenuté legato. Diváky zároveň uhranuje hereckým výkonem, který je nebývale přesný, vynalézavý a plný gagů i nečekaných komediálních nápadů, prostě Šrejma je středobodem a hnací silou celého večera. V jeho intenzivní hře mu výborně sekundují všichni účinkující, z nichž sálá opravdová radost ze hry Anna Nitrová jako Baronessa di Champigny si podmaňuje diváky vtipem a celkovou elegancí svého projevu. Její lehký mezzosoprán vzácné barvy se navíc s příkladnou italskou interpretací výborně hodí pro tento part. Stejně tak se s vervou pouští Barbora Perná do role zoufalé záletné Beaupertuisovy manželky Anaide, které propůjčuje perfektní výraz a pestrost použitých hereckých prostředků. Ve stínu těchto bohatě rozehraných ženských postav stojí trochu stranou Veronika Rovná (Elena), což je zčásti dáno libretem, ale také způsobem zpěvu Rovné, produkujícím občas nepříjemně znějící rovné tóny s neklidným neprirozeným vibratem. V druhém dějství výrazně zazářil Jiří Hájek jako pěvecky výtečný a do detailu propracovaný Beaupertuis, zatímco Josef Moravec si s chutí vychutnal se smyslem pro komiku vykresleného strýce Vezineta. Barytonista Daniel Kfelíř v roli Emilia sice zaujal spíše barvou a objemem hlasu než jemností italské stylizace, nicméně jako charakterový typ přesně zapadá do pestré mozaiky této svérázné komedie. Helenčina otce Nancourta s výrazným smyslem pro grotesku ztvárnil Martin Gurbaľ, ačkoliv v jeho pojetí dominovala především herecká stránka role. A rozhodně nepřehlédnutelní byli také Martin Javorský (sluha Felice) či Rudolf Medňanský (Achille z Rosalby a Strážný).

Florentský slaměný klobouk uvádí **Národní divadlo moravskoslezské** na jednoduché, avšak účelně řešené scéně Davida Baziky v režii Jiřího Nekvasila. Po mírně rozpačitém scénickém obrazu ouvertury nabírá představení příjemné tempo, nechybí mu humor ani scény plné nápaditých gagů. Tempo inscenace by sice mohlo být místy ještě ostřejší, s

větší dávkou groteskní nadsázky, ale celkově si drží svižný rytmus. Vztahy mezi postavami jsou pečlivě vykreslené, i když některé herecké projevy se občas uchylují ke gestům, která působí lehce schematicky – v rámci komického žánru to však divák většinou přijme s pochopením. Přes pozitivní dojem z inscenace lze jen dodat, že některé režijní volby působí poněkud předvídatelně a mohly by těžit z větší tvůrčí invence. Přesto jde o inscenaci, která si dokáže získat publikum svou energií, hravostí i citem pro styl.

Nino Rota – Florentský slaměný klobouk (Il capello di paglia di Firenze), Praha Stavovské divadlo 14. dubna 2025 – pohostinské představení **Národního divadla moravskoslezského** v rámci 16.ročníku Festivalu Hudební divadla
Pro přidávání komentářů se musíte nejdříve přihlásit

Florentský slaměný klobouk – ND **moravskoslezské** © Zdeněk Popelář

OperaJournal.CZ

Aktuální dění v opeře u nás i v zahraničí.

DOMŮ / OPERA / UMĚLCI / MÉDIA / AKTUALITY

Šrejma a Rota:
Nezapomenutelný večer
s ostravskou operou

Florentský slaměný klobouk – ND moravskoslezské © Zdeněk Popelář

Italský skladatel **Nino Rota** se nejvíce proslavil jako tvůrce filmové hudby, především k filmům Federica Felliniho a Luchina Viscontiho, nicméně v jeho bohatém odkazu najdeme také dvanáct oper. Je velkou zásluhou Národního divadla moravskoslezského, že poprvé uvedl Rotu jak operního skladatele na české jevišti. S novou inscenací *Il capello di paglia di Firenze* anebo **FLORENTSKÉHO SLAMĚNÉHO KLOBOUKU** přijela ostravská opera i do Prahy v rámci přehlídky 16. ročníku Festivalu hudebního divadla.

OBLIBA „SLAMÁKU“ NA ČINOHERNÍM DIVADLE I VE FILMU

Rotova opera sice není českému divákovi příliš známá, ovšem slavná francouzská fraška Eugèna Labiche a Marca Michela, podle níž vzniklo libreto, patří u nás k často uváděným činoherním titulům. Na jevištích se objevuje zejména pod názvem *Slaměný klobouk aneb Helenka je ráda* a do povědomí veřejnosti se výrazně zapsala také díky mimořádně povedené filmové adaptaci režiséra Oldřicha Lipského z roku 1971. V ní si měla možnost zahrát plejáda nejlepších herců tehdejší doby včetně Miloše Kopeckého, Ivy Janžurové, Květy Fialové, Pavla Landovského, Stelly Zázvorkové a dalších.

Slaměný klobouk se odehrává v Paříži v polovině 19. století a přenáší publikum do světa plného nečekaných zápletek, záměn a komických nedorozumění. Hlavní postava, ženich Fadinard, se během vlastního svatebního dne dostává do víru nepředvídatelných událostí – vše odstartuje okamžikem, kdy jeho kůň spořádá cizí slaměný klobouk. Od této chvíle se snaží zoufale najít náhradu dřív, než se incident promění v trapný skandál. Na své cestě se setkává s plejádou bizarních postav a jeho putování se mění v řetězec čím dál bláznivějších situací. Hudba N. Rota celému příběhu dodává štávu – je hravá, vynalézává a místně vystavěná. Vtipná instrumentace a svěží melodie zvýrazňují groteskní charakter dění a ukazují skladatelskou schopnost skvěle načasovat každý komediální moment. Tato opera spojuje lehkost italské buffy s moderním nádechem neoklasicismu a leť nákazlivá

NEJNOVĚJŠÍ PŘÍSPĚVKY

» Šrejma a Rota: Nezapomenutelný večer s ostravskou operou

» Ještě zvrhlejší než Salome

» Kdyby Wagner mohl slyšet jak zní jeho hudba na dnešních nástrojích – aneb pražský „historicky poučený“ SIEGFRIED

» Vítejte v Oblakokukačkově

» Postillon z Lonjumeau podruhé, tentokrát v Opeře Frankfurt

NEJNOVĚJŠÍ KOMENTÁŘE

» Pavel Unger: Opera na Slovensku dnes: otazníky a vykřičníky

» Pavel Unger: Opera na Slovensku dnes: otazníky a vykřičníky

» Václav Bečvář: Opera na Slovensku dnes: otazníky a vykřičníky

» Václav Bečvář: Opera na Slovensku dnes: otazníky a vykřičníky

» EvaAAA: Operní Hamlet tentokrát ne od Thomase

NEJČASTĚJŠÍ ŠTÍTKY

Slavková Jitka

Součková

Součková D.

Součková Doudavka

Stožeňská

Stone Simone

Strakonický dudák

Stuch

Stundýte

Státní divadlo Košice

Svoboda Čeněk

Svoboda Václav

Swensen Matthew

Sychra Filip

Szabó

Tamagna

Tandberg

Teige

Tokaj

Theater Altenburg Gera

Theorie

Trojan

Tyl Josef Kajetán

Váňa

Valentová

van Beek Jorine

Vasilek

Venzago

Vesnický Jiri

Vzdálený zvuk

Waddington

Weinberger

Zich Jakub

Zilias

Zanula Hanková

Žoic Roman

Španělská hodinka

Štorman

Štormová Markéta

Štrypci

Štěpánková

Suštková

Švanda dudák

Švecová

Žilka

© 2025 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

2 / 6

radost ze života dělá z Florentského slaměného klobouku skutečný poklad mezi komickými operami.

OSTRAVSKÉ NASTUDOVÁNÍ

Hudební nastudování **Marka Sedivého** dodává ostravské produkci potřebný švih, napětí a žádoucí dynamiku. Vedle výtečné zpívajícího Sboru Národního divadla moravskoslezského se v inscenaci skvěle uplatňují členové operního souboru a hosté. Absolutní prvenství pražského představení si odnáší tenorista **Martin Šrejma**, který okouzluje dokonalým pěvecko-hereckým portrétem pana Fadinarda. V roli, z níž téměř nesejde z jeviště, fascinuje skvělou italskou dikcí a vytříbenou interpretací zpívaného textu. Výborně si vede jak v bleskových parlando pasážích, tak i ve zpěvných melodických obloucích, kterým propůjčuje nádherně klenuté legato. Diváky zároveň uhranuje hereckým výkonem, který je nebývale přesný, vynalézavý a plný gagů i nečekaných komediálních nápadů, prostě Šrejma je středobodem a hnací silou celého večera. V jeho intenzivní hře mu výborně sekundují všichni účinkující, z nichž sálá opravdová radost ze hry **Anna Nitrová** jako Baronessa di Champigny si podmaňuje diváky vtipem a celkovou elegancí svého projevu. Její lehký mezzosoprán vzácné barvy se navíc s příkladnou italskou interpretací výborně hodí pro tento part. Stejně tak se s vervou pouští **Barbora Perná** do role zoufalé záletné Beaupertuisovy manželky Anaide, které propůjčuje perfektní výraz a pestrost použitých hereckých prostředků. Ve stínu těchto bohatě rozehraných ženských postav stojí trochu stranou **Veronika Ravná** (Elena), což je zčásti dáno libretem, ale také způsobem zpěvu Ravné, produkujícím občas nepříjemně znějící rovné tóny s neklidným nepřirozeným vibratem. V druhém dějství výrazně zazářil **Jiří Hájek** jako pěvecký výtečný a do detailu propracovaný Beaupertuis, zatímco **Josef Moravec** si s chutí vychutnal se smyslem pro komiku vykresleného strýce Vezineta. Barytonista **Daniel Křelík** v roli Emilia sice zaujal spíše barvou a objemem hlasu než jemností italské stylizace, nicméně jako charakterový typ přesně zapadá do pestré mozaiky této svérázné komedie. Helenčina otec Nancourta s výrazným smyslem pro grotesku ztvárnil **Martin Gurbaľ**, ačkoliv v jeho pojetí dominovala především herecká stránka role. A rozhodně nepřehlédnutelní byli také **Martin Javorský** (sluha Felice) či **Rudolf Medňanský** (Achille z Rosalby a Strážný).

Florentský slaměný klobouk uvádí Národní divadlo moravskoslezské na jednoduché, avšak účelně řešené scéně **Davida Baziky** v režii **Jiřího Nekvasila**. Po mírně rozpačitém scénickém obrazu ouvertury nabírá představení příjemné tempo, nechybí mu humor ani scény plné nápaditých gagů. Tempo inscenace by sice mohlo být místy ještě ostřejší, s větší dávkou groteskní nadsázky, ale celkově si drží svižný rytmus. Vztahy mezi postavami jsou pečlivě vykreslené, i když některé herecké projevy se občas uchylují ke gestům, která působí lehce schematicky – v rámci komického žánru to však divák většinou přijme s pochopením. Přes pozitivní dojem z inscenace lze jen dodat, že některé režijní volby působí poněkud předvídatelně a mohly by těžit z větší tvůrčí invence. Přesto jde o inscenaci, která si dokáže získat publikum svou energií, hravostí i citem pro styl.

Nino Rota – Florentský slaměný klobouk (Il capello di paglia di Firenze),
Praha Stavovské divadlo 14. dubna 2025 – pohostinské představení
Národního divadla moravskoslezského v rámci 16.ročníku Festivalu Hudební divadla

M. Šrejma (Fadinard) a A. Nitrová (Baronessa di Champigny) © Zdeněk Popelář

Veronika Rovná (Elena) a Martin Gurbal (Nonancourt) © Zdeněk Popelář

M. Šrejma (Fadinard) a Jiří Hájek (Beaupertuis) © Zdeněk Popelář

Martin Javorský (sluha Felice) a Josef Moravec (strýc Vezinet) © Zdeněk Popelář

Děkovačka po pražském představení

Václav Bečvář

18. 4. 2025

Opera v tuzemsku

ND moravskoslezské, Il capello di paglia di Firenze, Rovná, Orchestr ND moravskoslezského, Perná, Nitrová, Bazika, Rota Nino, Florentský slaměný klobouk, Hájek Jiří, Moravec, Nekvasil, Šrejma, Sedivý

Předchozí příspěvek

Napsat komentář

Pro přidávání komentářů se musíte nejdříve přihlásit.

O NÁS

- » O OperaJournal
- » Kontakt
- » Pravidla diskuze
- » Spolupráce s námi
- » Ochrana osobních údajů

» Štítky

- » Přihlášení

» Odkazy

